

BIG

POTENTIAL

ศักยภาพแท้จริงที่คุณ

SE-ED
Inspiration starts here

เมล็ดพันธุ์ไม้อาจเติบโตเพียงลำพัง หากไม่ได้รับความช่วยเหลือจากดวงอาทิตย์ ดิน และน้ำ
เช่นเดียวกับมนุษย์ที่จะเติบโตอย่างเต็มศักยภาพที่สุด
ก็ต่อเมื่อได้แบ่งปันความสามารถของตนออกมาเพื่อส่งเสริมกันและกัน

เขียนโดย **SHAWN ACHOR**

New York Times bestselling author, หนึ่งใน TED Talks ยอดนิยมสูงสุดตลอดกาล

แปล-เรียบเรียงโดย **อนุชยานี มนการติวังศ์**

ไฮไลท์เล่มนี้
สแกนเลย!

BIG

POTENTIAL

ศักยภาพแกร่งยกทีม

เขียนโดย SHAWN ACHOR

แปล-เรียบเรียงโดย อนุชยานี มนทการติวงศ์

inspiration starts here

Change⁺

ค้นหาหนังสือที่ต้องการ (รวม e-book และสินค้าที่น่าสนใจ) ได้เร็ว ทันใจ

★ บน PC และ Notebook ที่ www.se-ed.com

★ สำหรับ Smartphone และ Tablet ทุกยี่ห้อ ที่ <http://m.se-ed.com>

(ผ่าน browser เข้าอินเทอร์เน็ตแล้วทำ Bookmark บนจอ Home จะใช้งานได้เหมือน App ทุกประการ)
หรือติดตั้ง SE-ED Application ได้จาก Play Store บน Android หรือจาก App Store บน iOS

ในกรณีที่ต้องการซื้อหนังสือเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้ในการสอน การฝึกอบรม การส่งเสริมการขาย หรือเป็นของขวัญพิเศษ กรุณาติดต่อสอบถามราคาพิเศษได้ที่ แผนกการตลาดพิเศษ บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) โทร. 0-2826-8222 หรือโทรสาร 0-2826-8356-9

Big Potential ศักยภาพแกร่งยกทีม

เขียนโดย Shawn Achor

แปล-เรียบเรียงโดย อนุชยาน์ มนทการติวงศ์

ราคา 215 บาท

Change+ สำนักพิมพ์ เซนจ์พลัส

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย โดย บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ดัดแปลง ทำซ้ำ จัดพิมพ์เนื้อหาและภาพประกอบ
หรือกระทำการอื่นใดโดยวิธีการใดๆ ในรูปแบบใดๆ ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้
เพื่อเผยแพร่ในสื่อทุกประเภท หรือเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ

Big Potential: How Transforming the Pursuit of Success Raises
Our Achievement, Happiness, and Well-Being
Copyright © 2018 by Shawn Achor

Thai language copyright © 2019 SE-EDUCATION PUBLIC COMPANY LIMITED
This translation published by arrangement with Currency,
an imprint of Random House,
a division of Penguin Random House LLC.
through Bridge Communications Co., Ltd.
All rights reserved.

1 1 2 - 2 1 7 - 1 6 1
2 2 6 6 0 9 8 7 6 5 4 3 2

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

เอคอร์ด, ซอว์น.

Big Potential ศักยภาพแกร่งยกทีม. -- กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2562.
264 หน้า.

1. ความสำเร็จทางธุรกิจ. 2. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. 3.ภาวะผู้นำ.
I. อนุชยาน์ มนทการติวงศ์, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

650.1

ISBN (e-book) 978-616-08-3829-5

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
SE-EDUCATION PUBLIC COMPANY LIMITED

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเพชรรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260
โทร. 0-2826-8000 สายงานการผลิต โทร. 0-2826-8572 โทรสาร 0-2826-8589

พันธมิตร

กระดาษถนอมสายตา ห่วงใยสายตาคุณ

www.greenread.com

พิมพ์ที่ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด เลขที่ 30/2 หมู่ 1 ถ.เจริญาวีถิ ต.โคกขาม อ.เมืองสมุทรสาคร 74000
โทรศัพท์ 0-2401-9401 โทรสาร 0-2401-9417-9 นายเสริม พูนพนิช ผู้พิมพ์ พ.ศ. 2562

หากมีคำแนะนำติชม ติดต่อได้ที่ comment@se-ed.com / ค้นหาหนังสือที่ต้องการ ได้เร็ว ทันใจ ที่ www.se-ed.com

แต่ มิเชลล์และลีโอ
แสงสว่างแห่งความสุข
ที่คอยเตือนผมทุกวันว่า
ความรักคือหนทางเดียวที่ช่วยให้เราเห็น
ศักยภาพอันสูงสุดของตัวเอง

เกี่ยวกับผู้เขียน

ชอว์น เอคคอร์ (Shawn Achor) ผู้เชี่ยวชาญแถวหน้าของโลกด้านความสุข ความสำเร็จ และศักยภาพ งานวิจัยของเขาได้รับเกียรติให้ขึ้นปก *Harvard Business Review* และยังเป็นหนึ่งใน TED Talks ยอดนิยมสูงสุดตลอดกาล โดยมียอดผู้ชมมากกว่า 20 ล้านวิว ชอว์นใช้เวลากว่า 12 ปีกับการวิจัยที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ก่อนนำไปเผยแพร่สู่บริษัทชั้นนำมากกว่าครึ่งในอันดับฟอร์จูน 100 (Fortune 100) เช่นเดียวกับที่เพนตากอน โรงเรียนยากไร้ในทวีปแอฟริกา และทำเนียบขาว งานวิจัยนี้ยังได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการจิตวิทยาชั้นนำ และเผยแพร่ผ่าน *the New York Times*, *the Wall Street Journal*, *Forbes* และ *Fortune* บทสัมภาษณ์ของเขากับโอปราห์ วินฟรีย์ (Oprah Winfrey) ทางช่องพีบีเอส (PBS) มีผู้รับชมหลายล้านคน ปัจจุบันเขาเป็นนักวิจัยและสมาชิกสภาความสุขโลก (World Happiness Council)

สารบัญ

PART 1 ปัญหาระดับสูงของศักยภาพขั้นต่ำ

- Chapter 1 พลังอำนาจของสายสัมพันธ์อันซ่อนเร้น.....8
- Chapter 2 ยกระดับเขตแดนแห่งศักยภาพที่มองไม่เห็น..... 24

PART 2 เมล็ดพันธุ์แห่งศักยภาพขั้นสูง

- Chapter 3 รายนามตัวคุณด้วยผู้สร้างอิทธิพลเชิงบวก :
สรรค์สร้างระบบดาว 66
- Chapter 4 ขยายอำนาจของคุณ :
ทุกตำแหน่งสามารถเป็นผู้นำได้..... 102
- Chapter 5 ยกระดับทรัพยากรของคุณให้ดีขึ้น :
การสร้างปริซึมแห่งการชื่นชมและเห็นคุณค่า.....136
- Chapter 6 ป้องกันตัวเองจากอิทธิพลเชิงลบ :
การปกป้องระบบจากการโจมตี..... 172
- Chapter 7 รักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ :
การสร้างแรงผลักดันแบบกลุ่ม 214

บทสรุป ลูกทุกคนสบายดี

SEED

inspiration starts here

ปัญหาในระดับสูง ของศักยภาพขั้นต่ำ

SE-ED

inspiration starts here

Chapter 1

พลังอำนาจ ของสายสัมพันธ์ อันซ่อนเร้น

SE-ED
inspiration starts here

“ฝันป้านับพันกำเนิดจาก
เมล็ดพันธุ์เพียงเมล็ดเดียว”

ราล์ฟ วอลโด เอเมอร์สัน
(Ralph Waldo Emerson)

อัศจรรย์แห่งป่าชายเลน

ลึกเข้าไปในป่าทึบแห่งอุษาคเนย์ คำคืนสืบคลานไปตามแนวป่าชายเลนริมแม่น้ำอันห่างไกลจากบ้านในรัฐวอชิงตัน นักชีววิทยาคนหนึ่งกำลังสำรวจภูมิประเทศเขียวชอุ่มดูแปลกตาที่อุดมไปด้วยยุงนาหาคืออย่างระแวงระวังเรือที่เขานั่งอยู่ล่องเอื่อยๆ ไปตามกระแสน้ำ ศาสตราจารย์ฮิว สมิท (Hugh Smith) มั่นใจว่า เขาได้ยินเสียงร้องจากบรรดาลิ่งมีชีวิตที่สยายปีกออกจากถ้ำและโฉบหนีออกจากรังเพื่อเริ่มภารกิจล่ายามราตรี ผมจินตนาการเห็นแม่น้ำทอดประกายระยิบระยับใต้แสงดาว ไร่ล้มภาวะทางแสงจากเมืองที่อยู่ไกลออกไป ลิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่อากาศชื้นในปี 1935 ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในหน้าประวัติศาสตร์วงการวิชาการที่ได้รับการจดบันทึกไว้ ดอกเตอร์สมิทเงยหน้ามองไปที่ต้นโกงกางต้นหนึ่ง ทันใดนั้นเอง ป่าทั้งป่าก็สว่างวาวราวกับเพิ่งมีสายฟ้าฟองออกมาจากหม่อมแมกไม้แทนที่จะผ่าลงมา จากนั้น ทุกอย่างก็มืดลงเหลือไว้แต่ภาพที่เจิดจ้าอยู่กลางใจ

ไม่นาน สายฟ้าก็ผ่าฟาดลงมาซ้ำที่เดิมอีกครั้ง

ต้นไม้ทั้งต้นเปล่งแสงก่อนที่จะดับสนิทภายในชั่วระยะเวลา 3 วินาที จากนั้นราวกับหลุดเข้าไปในห้วงเวลาที่ผิดเพี้ยนไปจากโลกแห่งความจริง ต้นไม้ริมตลิ่งทุกต้นส่องแสงสว่างจ้าขึ้นมาโดยพร้อมเพรียงกัน ต้นไม้ทั้งหมดที่ขึ้นอยู่ตามแนวฝั่งของแม่น้ำตลอดระยะทางกว่าพันฟุต ต่างพากันฉายแสงก่อนจะมอดดับไปในเวลาเดียวกัน

บางอย่างข้างในตัวผมรู้สึกคืออย่างบอกไม่ถูก ทุกครั้งที่ผมนึกถึงภาพนักวิทยาศาสตร์ช่างสังเกตคนหนึ่งที่ได้เฝ้ารอคอยอย่างระแวงระวังและอดทนคนที่ความมอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับโลกใบนี้ชักนำชีวิตออกไปจากวิถีปกติ

จากภูมิภาคแปซิฟิกตะวันตกเฉียงเหนือไปอยู่กลางป่าชายเลนในคำคืนนั้น
คืนที่ธรรมชาติได้มอบช่วงเวลาต้องมนตร์เป็นรางวัลตอบแทนแก่เขา

ทันทีที่เขารวบรวมสติและความสามารถในการใช้เหตุผลได้ เขาถึงเริ่ม
ตระหนักได้ว่า ต้นไม้เหล่านี้ไม่ได้เปล่งแสง แต่ปกคลุมไปด้วยเหล่าแมลงที่
เปล่งแสงได้เองตามธรรมชาติผ่านกระบวนการทางชีววิทยา (Bioluminescence)
มารวมตัวอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากและเปล่งแสงออกมาพร้อมกัน เมื่อดอกเตอร์
สมิทกลับไปถึงบ้านเกิดที่สหรัฐอเมริกา เขาก็เขียนบทความตีพิมพ์ในวารสาร
เพื่อรายงานการค้นพบเหล่าแมลงที่เปล่งแสงอย่างพร้อมเพรียงกัน มันดูดี
เกินกว่าที่จะเป็นความจริง เหมือนเป็นเรื่องเล่าในหนังสือนิทาน ผมจึงเสียใจ
และไม่รู้สึกแปลกใจแม้แต่น้อยกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น ไม่มีใครเชื่อ
ดอกเตอร์สมิทเลย นักชีววิทยาต่างพากันหัวเราะเยาะเรื่องที่เขาเล่า บางคน
ถึงกับกล่าวหาว่าเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น ทำไมหิ่งห้อยตัวผู้เหล่านั้นต้องเปล่งแสง
พร้อมกัน ในเมื่อมันลดโอกาสที่จะแสดงความโดดเด่นในฐานะคู่ผสมพันธุ์ของ
หิ่งห้อยตัวเมีย นักคณิตศาสตร์ก็สงสัยแคลงใจไม่ต่างกัน ความเป็นระเบียบ
เรียบร้อยเช่นนั้นจะเกิดท่ามกลางความวุ่นวายในธรรมชาติได้อย่างไร หาก
ไม่มีผู้บัญชาการสั่งให้ทำ กระทั่งนักก็ฏวิทยาต่างพากันถามว่า ต้องมีหิ่งห้อย
กี่ล้านตัว ที่มองเห็นหิ่งห้อยตัวอื่น ๆ ถึงจะเพียงพอสำหรับการสร้างรูปแบบ
การเปล่งแสงแบบเดียวกัน ในเมื่อทัศนวิสัยของป่าชายเลนคือข้อจำกัด
เรื่องที่เขาเล่าดูเกินจริงและไม่สามารถอธิบายได้ด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์
คณิตศาสตร์ และชีววิทยา

หากแต่ตอนนี้ ด้วยความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ เรื่องเล่า
ทั้งหมดคือเรื่องจริง เรารู้แล้วว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร และด้วยสาเหตุใด
แท้ที่จริงแล้วพฤติกรรมน่าพิศวงของบรรดาหิ่งห้อยเหล่านี้ มีเป้าประสงค์ใน

เชิงวิวัฒนาการ นักวิจัย 2 คน มอยเซฟฟ์ (Moiseff) และโคเปลนด์ (Copeland) ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการ *Science* ที่มีชื่อเสียง พวกเขาพบว่า เมื่อหิ่งห้อยเปล่งแสงในระยะเวลาที่ต่างกันไปโดยไม่มีแบบแผนชัดเจน โอกาสที่หิ่งห้อยตัวผู้ซึ่งอาศัยลึกเข้าไปในเขตป่าชายเลนจะได้สัญญาณตอบรับจากหิ่งห้อยตัวเมียนั้นตกอยู่ที่ 3 เปอร์เซ็นต์ ในทางกลับกันหากหิ่งห้อยตัวผู้เหล่านี้เปล่งแสงอย่างพร้อมเพรียงกัน โอกาสที่หิ่งห้อยตัวเมียจะตอบรับคือ 82 เปอร์เซ็นต์² ผมไม่ได้พิมพ์ผิดครับ อัตราความสำเร็จเพิ่มขึ้นถึง 79 เปอร์เซ็นต์ เมื่อหิ่งห้อยเหล่านี้เปล่งแสงพร้อมกันเป็นหมู่คณะ แทนที่จะต่างคนต่างทำ

สังคมพร่ำสอนเราว่า เป็นดาวสุกสว่างดวงเดียวนั้น ย่อมดีกว่าการต้อง อยู่ท่ามกลางหมู่ดาวนับพัน นี่ไม่ใช่สิ่งที่เราเชื่อมาตลอดทั้งความสำเร็จในโรงเรียนหรือในที่ทำงานนั้นหรือ เราอยากจะได้เรียนจบเป็นที่หนึ่งของชั้น ได้งานในบริษัทที่ดีที่สุด และได้รับเลือกเข้าไปทำโครงการที่ทุกคนเฝ้าจับตามองมากที่สุด เราอยากให้อลูกของเราเป็นเด็กฉลาดที่สุดในโรงเรียน เป็นเด็กโด่งดังที่สุดในละแวกบ้าน เป็นเด็กวิ่งเร็วที่สุดในทีม เมื่อใดที่ทรัพยากรมีจำกัด ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นการได้รับการตอบรับจากมหาวิทยาลัยชื่อดังที่สุด หรือการได้รับเลือกให้เข้าไปสัมภาษณ์กับบริษัทชั้นนำระดับต้นๆ หรือได้โควตาในทีมกีฬาที่ดีที่สุด เราถูกสอนให้แข่งขันเอาชนะเพื่อที่เราจะได้โดดเด่นและแยกตัวเองออกจากคนอื่น ๆ

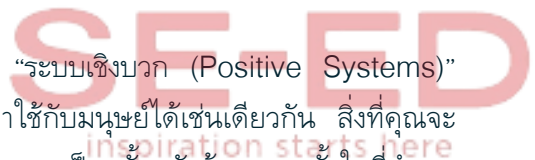
ทว่างานวิจัยของผมแย้งว่า แท้ที่จริงแล้วไม่ได้เป็นแบบนั้น นักวิจัยแมลงเปล่งแสงค้นพบว่า หิ่งห้อยสามารถตั้งเวลาชีพจรตัวเองให้สอดคล้องกับชีพจรของหิ่งห้อยตัวอื่น ๆ ได้แม่นยำอย่างน่าอัศจรรย์ (ความละเอียดระดับนาโนวินาที หรือ 1 ส่วนล้านของวินาที!) ความสามารถนี้ทำให้หิ่งห้อยแยกตัวเองออกจากหิ่งห้อยตัวอื่น ๆ ได้ในระยะพอเหมาะพอดีจนไม่ต้องมาแข่งกันเอง

เช่นเดียวกับเวลาที่เราช่วยทำให้คนอื่นดีขึ้น สิ่งที่เราต้องทำคือการเพิ่มโอกาสให้มากขึ้นแทนที่จะแข่งขันกับพวกเขา ไม่ต่างอะไรกับหิ้งห้อยเหล่านี้ หากเราเรียนรู้ที่จะร่วมมือลงแรงกับคนอื่น ๆ รอบตัว ไม่นานแสงที่เราพร้อมกันสร้างก็จะส่องสว่างมากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งจากตัวเราเองและในฐานะระบบนิเวศหนึ่ง ๆ

ลองหยุดคิดสักครู่ว่า แผลงพวกนี้ทำได้อย่างไร ทำอย่างไรจึงเปล่งแสงได้ในเวลาที่เหมาะสมพร้อมเพรียงกัน ในเมื่อทัศนวิสัยการมองเห็นนั้นมีจำกัด มิโรลโล (Mirollo) และสโตรกาตซ์ (Strogatz) นักวิจัยจากบอสตันคอลเลจ และสถาบันเทคโนโลยีแมสซาชูเซตส์ (MIT) ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการคณิตศาสตร์ประยุกต์ (*Journal of Applied Mathematics*) พวกเขา รายงานว่า จริง ๆ แล้วหิ้งห้อยไม่จำเป็นต้องมองเห็นกันทุกตัวเพื่อจะเปล่งแสงพร้อมกัน ตราบใดที่ไม่มีหิ้งห้อยดวงใดออกพ้นจากระยะการมองเห็นของผู้อื่น ๆ เมื่อนั้นพวกมันก็ยังเชื่อมต่อสัญญาณชีพจรของกันและกันได้โดยไม่ต้องมีปัญหา³ พุดงาย ๆ ก็คือ เราใช้ปุ่มเชื่อมโยงไม้กี่ปุ่มเพื่อสร้างความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นทั้งระบบ⁴

องค์ความรู้ชุดใหม่เกี่ยวกับ “ระบบเชิงบวก (Positive Systems)” สอนเราว่า แนวคิดดังกล่าวนำมาใช้กับมนุษย์ได้เช่นเดียวกัน สิ่งที่คุณจะค้นพบจากการอ่านหนังสือเล่มนี้คือ การเป็น “ชีวพลังด้านบวก” ทั้งในที่ทำงาน บริษัท หรือแม้กระทั่งในสังคมทั่ว ๆ ไป เพื่อช่วยคนรอบตัวคุณให้พัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะความสามารถ สมรรถภาพ และด้านอื่น ๆ คุณไม่เพียงช่วยกลุ่มคนเหล่านี้ให้ดีขึ้นเท่านั้น แต่คุณกำลังเพิ่มโอกาสประสบความสำเร็จให้ตัวเองอีกเท่าตัว

ยังมีข้อคิดสุดท้ายอีกข้อหนึ่งที่เรได้รับจากเรื่องราวอันน่ามหัศจรรย์นี้ นักชีววิทยาที่ได้สำรวจผืนป่าเหล่านี้พบว่า แสงรำไรที่ส่องสว่างมาจากต้นไม้

ในป่าชายเลนนั้นมองเห็นได้ไกลออกไปหลายไมล์ หมายความว่าหิ่งห้อยฝูงอื่น ๆ จะหาทางมายังต้นกำเนิดของแสงได้ง่ายขึ้น ดังนั้น ยิ่งสว่างมากเท่าไร ย่อมหมายถึงฝูงหิ่งห้อยหน้าใหม่ที่จะบินเข้ามา และเติมแสงสว่างให้หิ่งห้อยมากขึ้นเท่านั้น ข้อคิดนี้ใช้ได้กับมนุษย์เราในลักษณะเดียวกับหิ่งห้อย *ยิ่งเราช่วยเหลือผู้อื่นให้ค้นพบแสงสว่างแห่งศักยภาพในตัวเองมากเท่าไร แสงสว่างทั้งในตัวเรา และตัวเขาก็ยิ่งเจิดจายมากขึ้นเท่านั้น*

พลังของผู้อื่น

ตอนที่จอร์จ ลูคัส (George Lucas) ร่างบทภาพยนตร์แพรนไซส์ พันล้านอย่างสตาร์ วอร์ส (Star Wars) หนึ่งในข้อความซึ่งเป็นที่ยึดจำมากที่สุด ในประวัติศาสตร์วงการภาพยนตร์ที่ว่า “ขอพลังจงสถิตอยู่กับท่าน” นั้น ไม่ได้ปรากฏอยู่ในต้นฉบับ แต่กลับเป็นข้อความต้นฉบับที่อ่านได้ว่า “ขอพลังของผู้อื่นจงสถิตอยู่กับท่าน” ว่าแต่เกร็ดประวัติศาสตร์ภาพยนตร์มาเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ของศักยภาพได้อย่างไร โรอัลด์ ดาห์ล (Roald Dahl) นักเขียนวรรณกรรมเด็กเขียนไว้ว่า “ความลับที่ยิ่งใหญ่ที่สุดมักจะซ่อนอยู่ในที่ที่เราไม่คาดคิดที่สุด” ผมคิดว่าสิ่งที่ซ่อนอยู่ในคำคมสั้น ๆ นี้ จะดีแน่ทั้งปัญหาจากการวิ่งตามล่าศักยภาพอย่างไร้ประโยชน์ และเคล็ดลับที่ช่วยเพิ่มพูนความสำเร็จ ความเป็นอยู่ที่ดี และชีวิตที่มีความสุขให้แก่เราอย่างทวีคูณ

สังคมปัจจุบันนี้ให้ความสนใจเรื่องความแตกต่างระหว่าง “พลังของคนหนึ่งคน” กับ “พลังของคนหนึ่งคนที่แข็งแกร่งขึ้นจากพลังของคนอื่น” มากเกินไป แแน่ละว่าฮอลลีวูดสรรเสริญเชิดชูซูเปอร์สตาร์ในฐานะปัจเจกบุคคล จะมีที่ไหนอีกที่จะสลักชื่อคนเหล่านี้ไว้ตรงถนน (ถ้าไม่ใช่ที่ฮอลลีวูด) แต่เมื่อเรานำบริบทนี้มาใช้ในบริษัทหรือโรงเรียน การสนใจแต่ผลลัพธ์รายบุคคล

โดยลบ “คนอื่น” ออกไปจากสมการความสำเร็จ ทำให้พลังที่แท้จริงของเรายังคงถูกปิดซ่อนต่อไป อย่างไรก็ตาม ความลับไม่มีในโลก ของที่ถูกซ่อนอยู่ก็ต้องถูกเปิดเผยในที่สุด

เมื่อ 3 ปีก่อน ขณะที่ผมกำลังทำวิจัยเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จและศักยภาพของมนุษย์ ผมก็ค้นพบอะไรบางอย่างที่สำคัญมาก ผมกลายเป็นพ่อคนครับ

ตอนที่ลีโอ (Leo) ลูกชายผมเกิด เขาช่วยเหลือตัวเองแทบไม่ได้เลย ขนาดจะพลิกตัวยังทำไม่ได้ แต่ระหว่างที่เขาเติบโตขึ้น เขาก็เริ่มที่จะทำอะไรต่อมิอะไรได้มากขึ้น ทุกครั้งที่เขาเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ผมจะชมเขาตลอด เหมือนกับที่นักวิจัยจิตวิทยาเชิงบวกที่ดีเขาทำกัน ผมบอกลีโอว่า “ลีโอทำเองหมดเลยนะ พ่อภูมิใจในตัวลูก” จากนั้นไม่นาน ลีโอก็จะพูดเลียนแบบตามผม ด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลแต่เต็มเปี่ยมไปด้วยความภูมิใจ “ลีโอทำเองหมดเลย”

ตอนนั้นเองที่ผมระลึกได้ว่า ตั้งแต่เรายังเด็กจนเติบโตมาเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องทำงาน เราถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขให้เห็นคุณค่าสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่สมสัดส่วนในฐานะพ่อ ถ้าตอนนั้นผมหยุดชมและหยุดให้คำแนะนำ ลูกชายผมคงจะมองว่า ความสำเร็จที่เขาทำได้ด้วยตัวเองนั้นเป็นบททดสอบที่ทำหายมากที่สุดในชีวิต แต่ในโลกความจริง มันไม่ใช่ มันยังมีอะไรมากกว่านั้น

ความจริงเริ่มตั้งแต่เรายังอายุน้อย ๆ ที่โรงเรียน ลูก ๆ ของเราได้รับการฝึกฝนให้ขยันหมั่นเพียร ต่างคนต่างเรียนเพื่อที่จะสอบได้คะแนนดีกว่าคนอื่น ๆ ถ้าเด็กคนไหนขอให้เพื่อนช่วยทำโครงการ เด็กคนนั้นก็จะถูกตำหนิหรือลงโทษในข้อหาทุจริต แต่ละเคินเด็กเหล่านี้ต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงเพื่อทำการบ้านตามที่ได้รับมอบหมาย ต้องถูกบังคับให้เอาเวลาที่จะได้ใช้กับเพื่อน ๆ มาแลกกับเวลาที่ต้องนั่งทำการบ้านตามลำพัง พวกเขาโดนตอกย้ำซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า

ความสำเร็จในหน้าที่การงานขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดสมรรถภาพรายบุคคล ไม่ว่าจะ เป็นเกรดหรือผลคะแนนสอบวัดระดับมาตรฐาน ในทางสถิติ ความสำเร็จของเราไม่ได้ขึ้นกับตัวชี้วัดเหล่านี้ แต่สิ่งหนึ่งที่กลวิธีการเรียนแบบนี้ทำได้แน่ ๆ คือ นอกจากระดับความเครียดที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดแล้ว สายสัมพันธ์ทางสังคม เวลานอน สมาธิ ความสุข และสุขภาพก็ถูกขโมยไปด้วย แต่แทนที่ เราจะตั้งคำถามกับระบบ เรากลับตัดสินคนที่ไม่สามารถไล่ตามเกมแข่งขัน หรือช่วงชิงความสำเร็จแบบตัวใครตัวมันได้ทัน เมื่อถึงเวลาที่พวกเขาจบ การศึกษา เด็ก ๆ เหล่านี้ก็ตกอยู่ในสภาพเครียดจัด อ่อนแอ และเปล่าเปลี่ยว เพื่อที่จะมาพบว่า ความสำเร็จและความสุขที่มีคนเคยสัญญาไว้ไม่ได้อยู่ที่ สุดปลายทางสายรุ้ง

ในทางกลับกัน คนที่เคยทำคะแนนสอบได้ดีจากการฉวยเดี่ยว กลับต้อง มาตกม้าตายตอนที่ต้องทำงานร่วมกับคนอื่นเพื่อจะนำสินค้าใหม่ออกสู่ตลาด หรือทำยอดขายของทีมให้ถึงเป้า ในขณะที่เดียวกัน คนที่แซงขึ้นไปอยู่ใน ลำดับต้น ๆ กลับไม่ใช่คนที่พยายามทำทุกอย่างด้วยตัวคนเดียว แต่คือคนที่ รู้จักขอความช่วยเหลือจากคนอื่นและสนับสนุนคนอื่น ๆ ให้เติบโตไปด้วยกัน พ่อแม่ที่สนับสนุนลูกให้ไขว่คว้าหาความสำเร็จด้วยวิธีการที่สมดุลและเปี่ยมไป ด้วยสัมพันธ์ภาพจะได้รับรางวัลจากความอดทนพยายาม แต่พ่อแม่ที่สนับสนุน ให้ลูกยอมละทิ้งสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น เพื่อแลกกับการประสบความสำเร็จ กลับพบว่า ตัวเองไม่พร้อมรับมือเมื่อลูกตกอยู่ในภาวะโดดเดี่ยวหรือหมดไฟ ในการทำงาน

เราใช้เวลา 22 ปีแรกของชีวิต หมดไปกับการถูกคนอื่นตัดสิน และให้ ค่าคุณลักษณะและความสำเร็จส่วนบุคคล แต่ความสำเร็จของเราแทบทั้งหมด ในชีวิตที่เหลือ กลับเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับความสำเร็จของคนอื่นทั้งนั้น

ตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ผมได้ร่วมงานกับบริษัทเกินกว่าครึ่ง
ที่ติดอันดับบริษัทชั้นนำ 100 อันดับในสหรัฐอเมริกา ผมเดินทางไปยังประเทศ
ต่างๆ มากกว่า 50 ประเทศทั่วโลก เพื่อศึกษาว่าผู้คนในแต่ละที่มีวิธีการ
เข้าถึงหรือตีค่าความสำเร็จ ความสุข และศักยภาพของมนุษย์อย่างไร สิ่งหนึ่ง
ที่ผมพบคือ บริษัท โรงเรียน และองค์กรส่วนใหญ่ประเมินชีวิตและให้รางวัล
เป็นรายบุคคล ไม่ว่าจะป็นยอดขาย เกียรติประวัติบนหน้าเรซูเม่ ผลคะแนน
แบบทดสอบวัดระดับต่าง ๆ ปัญหาของระบบนี้คือ การที่เราคิดว่ามันตั้งอยู่บน
พื้นฐานความจริงทางวิทยาศาสตร์ที่ว่า เราอาศัยอยู่บนโลกที่ “ผู้เหมาะสมที่สุด
เท่านั้นจึงอยู่รอด” เราถูกสอนว่า ความสำเร็จเป็นเกมที่คนหนึ่งได้หมด อีกคน
ต้องเสียหมด คนที่ได้เกรดดีที่สุดในประวัติศาสตร์มีประวัติผลงานบนเรซูเม่ที่น่าประทับใจที่สุด
หรือได้คะแนนสูงที่สุดคือผู้ชนะแต่เพียงผู้เดียว สูตรลับความสำเร็จง่ายนิดเดียว
คือต้องทำตัวให้ดีกว่า ฉลาดกว่า มีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าใคร ๆ แล้วคุณ
จะประสบความสำเร็จ

แต่สูตรลับนี้กลับไม่แม่นยำ

ต้องขอบคุณงานวิจัยใหม่ ๆ มากมายที่คุณกำลังจะได้อ่านในหนังสือ
เล่มนี้ เพราะตอนนี้เรารู้แล้วว่า **การไปให้ถึงศักยภาพสูงสุดไม่ได้เกี่ยวกับ
การอยู่รอดของผู้ที่แข็งแกร่งที่สุด แต่คือ การอยู่รอดของผู้ที่ปรับตัวได้ดีที่สุด**
พูดง่าย ๆ ก็คือ ความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าคุณฉลาด มีความคิดสร้างสรรค์
หรือมีแรงขับเคลื่อนมากน้อยแค่ไหน แต่ขึ้นอยู่กับว่าคุณจะสร้างความสัมพันธ์
ช่วยเหลือเกื้อหนุน และเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากระบบนิเวศของคนรอบตัว
ได้ดีหรือไม่ ไม่เกี่ยวเลยว่าคุณหาวิทยาลัยที่คุณเรียนหรือที่ทำงานของคุณจะ
ได้รับการประเมินสูงแค่ไหน แต่อยู่ที่ว่าคุณเข้ากับที่ตรงนั้นได้มากน้อยเพียงใด
ไม่เกี่ยวเลยว่าคุณจะทำคะแนนได้เท่าไร สำคัญที่คุณเข้าไปเติมเต็มทักษะ
ของทีมได้ดีแค่ไหนต่างหาก

เรามักจะหลงคิดว่า ถ้าเราทำงานให้หนักขึ้น ให้เสร็จเร็วขึ้น ให้ฉลาดขึ้น เราก็จะได้มาซึ่งศักยภาพสูงสุดของเรา ว่ากันตามหลักทางวิทยาศาสตร์แล้ว อุปสรรคใหญ่ที่สุดในโลกปัจจุบันที่ขัดขวางไม่ให้เราประสบความสำเร็จ และยับยั้งศักยภาพในตัวเรา ไม่ใช่เพราะเราผลิตผลงานออกมาได้น้อย ทำงานหนักไม่พอ หรือฉลาดไม่พอ แต่เพราะเราแสวงหามันไม่ถูกวิธีต่างหาก หนทางแห่งศักยภาพไม่ควรเป็นทางที่เราต้องเดินโดยลำพัง บทสรุปของงานวิจัยต่างๆ ร่วมศตวรรษที่ผ่านมาเน้นชัดเจนว่า **ไปคนเดียวไม่ได้แปลว่าจะไปถึงเร็วกว่า แต่มันจะดีกว่า หากเราไปด้วยกัน**

เรามัวแต่ยึดติดกับสูตรลับความสำเร็จเดิม ๆ จนไม่ยอมปลดปล่อยศักยภาพมหาศาลของเราออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ช่วงเวลา 12 ปีที่ฮาร์วาร์ด ผมประสบเหตุการณ์เหล่านี้ด้วยตัวเอง ผมเฝ้ามองกลุ่มนักศึกษาที่สอบเข้ามา พาดพิงในการแข่งขันที่บ้าคลั่งรุนแรง ก่อนที่จะถูกทิ้งให้ดิ้นหลอมความเครียดจมอยู่ในภาวะสูญเสียความมั่นใจในตนเอง หลายคนก็เริ่มต้นตระหนกเมื่อตระหนักได้ว่า ตนเองไม่ใช่ดาวเด่นเบอร์หนึ่งอีกต่อไป พวกเขากดดันตัวเองให้พยายามมากขึ้นโดยแยกตัวเองออกมา เพราะหวังว่าจะช่วยเร่งให้ไปข้างหน้าได้เร็วขึ้น เพื่อจะได้เป็นแสงสว่างที่เจิดจ้าที่สุด แต่ผลลัพธ์ที่ได้นั้นมีเพียงความมืดมิด มีรายงานว่า นักศึกษาฮาร์วาร์ดกว่าร้อยละ 80 เคยมีภาวะซึมเศร้าอย่างน้อยหนึ่งครั้งในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่

จากงานวิจัยที่ผมไปทำมาแล้วทั่วโลก ผมรู้ว่าปัญหานี้ไม่ได้สงวนสิทธิ์ไว้สำหรับนักศึกษากลุ่มไอวีลีก* เท่านั้น อายุเฉลี่ยของคนที่ได้รับการวินิจฉัยว่าป่วยเป็นโรคซึมเศร้าเมื่อปี 1978 คือ 29 ปี เมื่อปี 2009 อายุเฉลี่ยคนที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าอยู่ที่ 14 ปีครึ่ง⁵ ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา อัตราของผู้ใหญ่ที่

* เป็นชื่อเรียกกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีชื่อเสียงของสหรัฐอเมริกา

ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว เช่นเดียวกับอัตราการเข้ารับการรักษาพยาบาลของเด็กที่พยายามฆ่าตัวตายซึ่งพบในเด็กอายุน้อยที่สุดเพียง 8 ขวบ⁶ อะไรกันที่ทำให้สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปได้ขนาดนี้ ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เราจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

เราใช้งานสมองเพื่อจดจ่อกับความสำเร็จในระดับปัจเจกบุคคลหนักเกินไป เนื่องจากถูกกระตุ้นโดยความเปลี่ยนแปลงหลัก ๆ 2 อย่าง อย่างแรกคือความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ที่ช่วยให้เราป่าวประกาศความสำเร็จได้ตลอดเวลาแบบไม่มีวันหยุด กระตุ้นให้เราต้องแข่งขันชิงชัยและทำให้รู้สึกสูญเสียความมั่นใจไปในเวลาเดียวกัน อีกอย่างคือ แรงกดดันและการแข่งขันปริมาณมหาศาลในโรงเรียนและบริษัท เพื่อแสวงหาค่าชีวิต ความสำเร็จส่วนบุคคลที่สูงขึ้น ส่งผลให้ระยะเวลาการทำงานในแต่ละวันยาวขึ้น เวลาพักผ่อนน้อยลง และความเครียดเพิ่มมากขึ้น โชคดีที่หนทางใหม่เริ่มจะปรากฏให้เห็นแล้ว

เส้นทางเส้นใหม่นี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากงานช่วงแรก ๆ ของผมที่ศึกษาเกี่ยวกับความสุข ในหนังสือเรื่อง *The Happiness Advantage* ผมเขียนถึงวิธีที่คุณสามารถเพิ่มความสุขให้แก่ตัวเองได้ด้วยการทำสิ่งต่าง ๆ เช่น การนึกถึงสิ่งที่คุณรู้สึกขอบคุณ การฝึกมองโลกในแง่ดี และการนั่งสมาธิ แต่ถ้าคุณทำแบบฝึกหัดทั้งหมดนี้เพียงเพื่อให้คุณเองมีความสุข เมื่อถึงจุดหนึ่ง คุณจะพบว่า คุณไม่อาจที่จะรักษาความสุขไว้หรือทำให้มันเจริญงอกงามได้อีก หนทางเดียวที่จะยกเพดานข้อจำกัดออกคือ ต้องใช้ความสุขของคุณเป็นชนวน จุดความสุขให้คนอื่น ในที่สุดผมก็คิดได้ว่า **ความสุขคือการเลือกตัดสินใจ แต่มันไม่ใช่การตัดสินใจของคนเพียงคนเดียว มันคือการตัดสินใจที่เชื่อมโยงกันของคนทุกคน** ทั้งหมดทั้งหมดนี้เกิดจากการที่เราเลือกแสดงออกอย่างมี

ความสุขและรู้สึกขอบคุณ เราจึงทำให้คนอื่นรู้สึกว่าคุณมีความสุขและมีความสุข
ขอบคุณเป็นเรื่องง่าย และคนเหล่านี้จะทำให้คุณรู้สึกขอบคุณและมีความสุข
มากขึ้นเป็นการตอบแทน

จากการค้นพบนี้ ผมเลยไปขุดหาข้อมูลในงานวิจัยชิ้นใหม่ แล้วทุกอย่าง
ก็ปรากฏชัดเจน จริง ๆ แล้วความสุขเป็นเพียงแค่อยอดของภูเขาน้ำแข็ง การมาถึง
ของบิ๊กดาต้า (Big Data) หรือชุดข้อมูลขนาดใหญ่* ทำให้ผมเห็นความสัมพันธ์
ที่ซุกซ่อนอยู่ในที่สุด ก่อนหน้านี้เราอาจจะมีคำถาม เช่น “คุณฉลาดแค่ไหน”
หรือ “คุณมีความคิดสร้างสรรค์แค่ไหน” หรือ “คุณขยันมากน้อยแค่ไหน”
แต่มาถึงตอนนี้ เราถามสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นได้แล้ว เช่น “คุณทำให้คนรอบตัว
ฉลาดขึ้นได้มากน้อยแค่ไหน” “คุณเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเกิดความคิด
สร้างสรรค์ได้แค่ไหน” “แรงขับเคลื่อนของคุณส่งผลต่อทีมงานหรือครอบครัว
ของคุณมากน้อยแค่ไหน” “คุณสามารถช่วยให้ผู้อื่นกลับมามีพลังใจและ
ยืนหยัดสู้ต่อได้มากน้อยแค่ไหน” และเมื่อเราตั้งคำถามเหล่านี้ เราก็จะเห็นว่า
ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ได้เกิดขึ้นจากคนคนเดียว จากงานวิจัยจำนวนมาก
ทำให้เราเริ่มรู้ว่า **คุณลักษณะแทบทุกอย่างที่ดำรงอยู่ในศักยภาพของคุณ
ตั้งแต่สติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ บุคลิกลักษณะ หรือ
การมีส่วนร่วม ล้วนแล้วแต่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับผู้อื่น** ดังนั้น เราจะก้าวหน้า
ทั้งในเชิงร่างกาย อารมณ์ และจิตวิญญาณได้ เราต้องเปลี่ยนวิธีการแสวงหา
ศักยภาพเหมือนที่เราเปลี่ยนวิธีแสวงหาความสุข เราต้องหยุดลุยไปข้างหน้าแบบ
ตัวคนเดียว แล้วหันมาทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ เพื่อแข็งแกร่งไปพร้อม ๆ กัน

* เป็นคำศัพท์เฉพาะที่หมายความรวมถึงเทคโนโลยีจัดเก็บ จัดการ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วย

เมื่อใดก็ตามที่บริษัทและโรงเรียนสร้างสภาพแวดล้อมที่เน้นการแข่งขัน บ้าคลั่งรุนแรง และให้ค่าแก่ความสำเร็จแบบปัจเจกบุคคล ก็เท่ากับว่าละเลยต่ออัจฉริยภาพ ผลิตภาพ และความคิดสร้างสรรค์ปริมาณมหาศาล การให้ค่าปัจเจกบุคคลมากเกินไปโดยตัดสายสัมพันธ์อื่น ๆ ออกจากสมการ คือการจำกัดศักยภาพ กลายเป็นการสร้าง “เพดานขั้นต่ำ” หรือกรอบเงื่อนไขของความสำเร็จ ชาวดีก็คือผมใช้คำว่า “ขั้นต่ำ” เพราะผมมองว่ามันไม่ได้สูงจนเราขจัดออกไม่ได้ เวลาทำงานช่วยให้คนอื่นประสบความสำเร็จ ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของคนทั้งกลุ่ม แต่ยังเพิ่มศักยภาพให้แก่ตัวเราเองอย่างรวดเร็วอีกด้วย สิ่งที่ผมจะอธิบายเพิ่มเติมในบทต่อ ๆ ไป ผมเรียกมันว่า “วงจรอันดีงาม (Virtuous Cycle)” หมายถึง วงจรสะท้อนกลับเชิงบวก ที่การช่วยเหลือเกื้อหนุนผู้อื่นนำไปสู่การส่งเสริมเพิ่มพูนทรัพยากร พลัง และประสบการณ์ ซึ่งจะย้อนกลับมาช่วยให้คุณเป็นคนที่ดีขึ้นและกระตุ้นให้วัฏจักรนี้หมุนต่อเรื่อยไป ดังนั้น การช่วยให้คนอื่นดีขึ้น ย่อมหมายถึงการเพิ่มระดับความสำเร็จของคุณ

ศักยภาพขั้นต่ำ (SMALL POTENTIAL) คือ ความสำเร็จแบบจำกัดที่เราได้มาจากความสามารถของเราเพียงลำพัง

ศักยภาพขั้นสูง (BIG POTENTIAL) คือ ความสำเร็จที่เราจะได้อีกก็ต่อเมื่อเราเข้าไปอยู่ในวงจรอันดีงามร่วมกับผู้อื่น

ในหนังสือเล่มนี้ อธิบายโครงงานวิจัยแม่แบบทั้งหมด 8 โครงการ ที่ผมทำร่วมกับนักวิจัยท่านอื่น ๆ รวมไปถึงงานวิจัยล้ำหน้าห้าสมัยจากแวดวงวิชาการที่ผสมผสานงานด้านประสาทวิทยาศาสตร์ จิตวิทยา การวิเคราะห์โครงข่าย (Network Analysis) เข้าไว้ด้วยกัน จนเกิดเป็นสาขาวิชาใหม่ที่เรียกว่า “งานวิจัยระบบเชิงบวก (Positive Systems Research)” แต่ผมทราบดีว่า

คุณไม่ได้เปิดหนังสือเล่มนี้เพราะกำลังหาอ่านบทวิจารณ์งานวิจัย เนื่องจากหนังสือเล่มอื่น ๆ คงตอบใจหทัยคุณได้มากกว่า คุณถือหนังสือเล่มนี้อยู่เพราะว่าคุณอยากได้อะไรที่เริ่มลงมือทำได้เลยตั้งแต่วันนี้ ผมเลยใช้เวลา 3 ปีที่ผ่านมา คิดค้นวิธีการเข้าถึงศักยภาพขั้นสูงแบบที่ทำได้จริง โดยวิธีการทั้งหมดเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยระบบเชิงบวก งานของผมที่องค์กรการนาซา (NASA) ลีกกีฬาอเมริกันฟุตบอลอาชีพในสหรัฐอเมริกาหรือเอ็นเอฟแอล (NFL) ทำเนียบขาว และที่อื่น ๆ รวมไปถึงบทสนทนากับคนที่ประสบความสำเร็จอย่างสูง เช่น วิลล์ สมิท (Will Smith) โอปราห์ วินฟรีย์ (Oprah Winfrey) และไมเคิล สตราฮาน (Michael Strahan) ซึ่งต่างใช้ชีวิตตามหลักการของศักยภาพขั้นสูงแทบทั้งสิ้น

เส้นทางนี้มีทั้งหมด 5 ส่วนด้วยกัน ผมเรียกส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ว่า **เมล็ดพันธุ์แห่งศักยภาพขั้นสูง (SEEDS of Big Potential)** ได้แก่

- **รายล้อม (SURROUND)** ตัวคุณเองด้วยระบบดาว (Star System)* ของผู้สร้างอิทธิพลเชิงบวก
- **ขยายอำนาจ (EXPAND)** ด้วยการช่วยเหลือผู้อื่นในทุกตำแหน่งให้สามารถเป็นผู้นำได้
- **ยกระดับ (ENHANCE)** ทรัพยากรด้วยการทำตัวให้เป็นปริซึมแห่งการยกย่องชื่นชม
- **ป้องกัน (DEFEND)** ระบบจากพลังโจมตีด้านลบ
- **รักษา (SUSTAIN)** ผลประโยชน์ให้คงอยู่ด้วยการเติมเชื้อเพลิงให้แก่วงจรอันดีงาม

* ดาวฤกษ์กลุ่มเล็ก ๆ ที่โคจรรอบรอบกันและกัน โดยมีแรงดึงดูดระหว่างกันทำให้จับกลุ่มกันได้

เมล็ดพันธุ์เป็นอุปสรรคที่เหมาะสมกับงานวิจัยนี้ที่สุด เนื่องจากเมล็ดเติบโตด้วยตัวเองเพียงลำพังไม่ได้ หากไม่ได้รับความช่วยเหลือจากดวงอาทิตย์ ดิน และน้ำ เช่นเดียวกันกับคุณที่จะพัฒนาศักยภาพตามลำพังไม่ได้ คุณจะเติบโตได้อย่างเต็มที่ที่สุด ก็ต่อเมื่อคุณดึงศักยภาพของคนอื่นรอบตัวออกมาด้วย

การแข่งขันแย่งชิงเพื่อเศษเสี้ยวของศักยภาพขั้นตํานั้นไม่มีประโยชน์อีกต่อไป เราต้องเสาะหาพรหมแดนศักยภาพมนุษย์แห่งใหม่และเชิญชวนให้คนอื่นร่วมออกแสวงหาด้วยกัน โลกปัจจุบันกำลังบังคับให้ใส่ “พลังของผู้อื่น” กลับเข้าไปในสูตรความสำเร็จของเรา ทั้งหมดนี้จะเริ่มต้นจากการเริ่มต้นหาความสัมพันธ์อันซ่อนเร้นระหว่างเรื่องราวของหิ่งห้อย นักศึกษาเปลือยร่างที่ฮาร์วาร์ด ไก่ไร้ขน และการเต้นรำแสนกระอักกระอ่วนใจกับโอปราห์ที่จะได้อ่านในบทต่อๆ ไปครับ

SE-ED
inspiration starts here